

«dueix tot lo que a la vila afecta. «La pubilleta de Lloret» bastaria per fer-nos carrec de quant s'ha identificat en nostres costums i de quant estima al poble de Lloret Don Joan Manel Casademont, autor de comedia quin títol encapsala aquestes ratlles.

Llegint la nova comedia se nota tot seguit l'influencia qu'exerceix en la pensa al cor, ja que de la poesia qu'enclou la festa major i sobre tot del paper important que en ella hi desempenyen les obreres de Sta. Cristina n'ha tret un partit gran nostre estimat amic, per desenrotllar en tres actes un acabat quadret de bones costums que té per marc precisament el dia primer, qu'es el més poètic, de nostra típica i religiosa festa major.

En ella se demostra que no son precisament els clubs marítims, les carreres de cavalls ni les pistes de tennis els llocs mes adequats per la concertació de matrimonis, encare que siguin els mes propis per esser obsequiades les senyoretas, doncs no son aquells paratjes ont hi brilla la hermosura fisica, els mes indicats per trovar-hi la verdadera companya de la vida, sino qu'aquesta se cerca i trova en les llars ont hi brilla per ses virtuts la dona, ont hi aprèn de la mare la filla i ont hi apareix com verdadera regina en son reialme lo que la perfuma amb la fragancia de ses virtuts heróiques que l'hermoseijen mes qu'els encants fisics.

Del mateix modo que l'autor se complau es fer resaltar que la bellesa de la dona consisteix en les aptituds que la predisposen per esser l'angel de la llar, amb ma mestre pinta i descriu que la laboriositat del home té un valor mes positiu que la fortuna i que de la compenetració de sentiments i de la intima coneixensa mutua dels mes delicats afectes, naix el verdaer amor per fondrer en una sola dues ànimes enamorades.

Aqueixes ideies exposades amb un coneixement grandíssim i tretes per la experiència de la vida reial donen a la obra un relleu extraordinari i la converteixen en una fun-

ció educativa digne de tenir-se en compte i li dona un valor positiu i pràctic que la enalfeix en grau superlatiu.

Si lloable i noble es el fi que's proposa l'autor, en ella s'hi manifesta el poeta i el patriota i el creient al posar en llavis de la protagonista la verdadera poesia qu'entranya aquella manifestació de fé i de patria que simbolitza la processó per mar, que cada any te lloc a Lloret, i que sempre atrau, captiva i enterneix fent brollar llàgrimes dels ulls que la contempen. Per aixó es digne del mes gran elogi la tasca del senyor Casademont qu'aprofita una bellíssima ocasió per desplegar la seva fantasia en lloanca de la nostra festa i per contribuï a la missió educadora que deu perseguir tot aquell qu'aspira a delectá ensenyant, per fer pràctica i positiva tota representació escènica.

Al donar compte als llegidors de BONA LLEVOR d'una obra al nostre entendre lloable baix tots conceptes, felicitem de cor al seu autor, augurant-li un felix éxit i com a lloretenes li agraim l'enaltiment que fa de la nostra festa major, doncs dites lloances son un tribut carinyós al poble que més estimem.

JOSEP CASTANY I GELATS.

Lloret de Mar 24 de Maig de 1918.

Secció literaria

La Pau i la Guerra Europea

La pau amb cara d'angel i ulls sorprendors,
del cel baixá a la terra
quan vingué Jesús al món.

De rametes d'olivera coronat tania el front;
a son pas a dolls brollaven
rica joïella i gaies flors.

Bella com altra Diana i gentil com Calipsó,
tot els cors rondeix i lliga
al carro de son triomf.

Adornada ella s'ens mostra amb el corn de l'abundó i un buirac a les espatlles més brillant qu'un raig de sol.

En éll hi estotja sagetes que lluny de darne la mort, conforten donant la vida el cel, el goig i l'amor.

Tot a sos tirs deu rendirse a plahent discreció,
grans i xichs homes i dones,
reis, vasalls i emperadors.

El fer be, tingué per norma,
ser justiciera son nort;
son símbol bandera blanca
bell senyal de germanor.

Fou la constant companyera de Jesús Nostre Senyor
qui per saludar se servia del talismá de son nom;
i al pujar cap a la Gloria complerta sa misió,
ens llegá com a penyora
tan rica joia i tresor.

Els qui amb ella pectaren enllás i estreta unió,
felissos tot temps visqueren
sense ódis ni rencors.

Y es que La Pau impuls dóna als pobles i nacions;
com el sol dóna creixensa a les plantes i a les flors.

Es que La Pau aconhorta els desfalliments del cor,
com la rosada retorna els esplets en mes d'agost.

Es que la Pau reanima la joventud i velló com l'aire fresc a les roses en primavera i tardors.

Pró ail qu'un jorn els homes moguts per vils passions,
es divorciaren d'ella desdeyant son cast amor.

Ben pronte s'ennubolaren l'enteniment i rahó;
se congriaren tempestes venjances i greus dolors.

Aquelles valls i montanyes catifes ans de verdor,
ossám descarnat són ara,
i desferres dels canons.

Les arbredes, nius no tenen,